

HUJARA V SCHLADMINGU

Delovni dan Hujare v Schladmingu:

Zjutraj sem vstal že ob 5h, da se grem zmenit v kuhinjo za LP (lunch pakete). V Schladmingu namreč ni menze in bomo namesto bonov izjemoma delili LP tudi tistim, ki se ne uvrstijo v drugi tek. Na poti tja sem naletel na pijanega Millerja, ki se je vračal iz puba. Prasec, mu bom že pokazal! Če se slučajno danes uvrsti, mu bom zmeril vso opremo do mm natančno in če kaj ne bo štimalo, ga bom takoj diskvalificiral. Nato so mi težili v kuhinji, da ne bodo pripravili LP, dokler jih ne plačamo. Ko se banke odprejo, bom poslal Pierena po denar; še sreča, da je tekma zvečer in se ne mudi. Pred zajtrkom sem šel na svež zrak in srečal famijlo Kostelić. Ivica je vlačil kole na progo, Ante ga je priganjal, mama Marica pa se je jezila: »Ante, pa dijete još nije ništa doručkovalo!« »Ma kakvo dijete! To je jedna obična lenčuga! Doručak treba prvo zaraditi, pa vidiš, kako je skijao u Kitzbuhlu, a juče ga je na treningu skinula Janica, dobro, to još može, ali zamisli, čak je i onaj Dim bio brži!!«

Po zajtrku je končno prišel Pieren s cashem za LP. Takoj sem ga nesel v kuhinjo, kjer so mi rekli da bo za ta denar v LP le po 1 germknedel. Sranje, Schladming je drag kot prasica!! Spet jih bom poslušal od lačnih slalomistov! No, kaj hočemo, kriza je! Odpravil sem se na prvi ogled proge, z nje so se ravno vračali Kostelići. Ivica se je plazil in za sabo vlekel opremo ter stokal »vode, vode«. Na ogled so prišli tudi Slovenci, a so jo hitro popihali pred Bodemobil, kjer Miller pred nočnimi tekmami vedno peče hamburgerje in pije pivo. Tudi sam sem šel pogledat, kaj se dogaja. Bode se je drl »come on guys, free on table« in se nalival z Budom. »Od tega se pač ne moreš nažreti« je pripomnil Dragšič in privlekel na dan pletenko štajerskega sadjevca. Vajdič je jedel vegiburger in se zgražal »vi ga kar žrite, jaz bom pa spet osvojil par točk«. Ponavadi so zraven še Avstrijci, ampak zgleda, da si doma ne upajo. Vstopil sem v avtodom in iz postelje sta pomanjkljivo oblečeni ravno vstajali Julia Mancuso in Lara Gut. »Opa, Bode, kar dve?« sem se začudil. »Ne, ne, mr. Hujara, Lara je bila z Ligetyjem, on ima rad mlajše.« Današnja mladina!!!

Po popoldanskem počitku je že napočil čas za prvi tek. Težave so bile z LP, ker sta se zanj odločila tudi dva izmed uvrščenih v 2. tek) in sicer Dragšič (da ne bi ob izpadu spet ostal lačen kot v Kitzbuhlu) in Horošilov, ki je bil tako lačen, da je pozabil, da se je uvrstil v 2. tek. Slednji je skromno pojedel pol svojega germknedla, pol pa si ga zavil za kasneje. Ta človek je povsem sestradan, zato se mi je zasmilil in sem mu kupil presto. Toliko si pa FIS že lahko privošči!

Joj, pozabil sem izmeriti Bodejevo opremo! No, saj ne bo končal drugega teka; zgoraj je namreč huda past, kjer so se vsi na ogledu zmrdovali, razen seveda Vajdiča. »Vratca pač, kot vsaka vratca« je skomignil in šolsko odsmučal po progi navzdol. 2. tek je bil zanimiv – najprej jih je 6 zletelo ven pri tisti pasti, nato pa je vodstvo prevzel po sadjevcu dišeči Dragšič – ker je svoj germknedel takoj pobasal, je v cilju tulil od lakote in od jeze, ker si ni zadosti zaupal, da bo speljal drugo progo in se uvrstil na kosilo. Speljal je tudi Miller, a sem mu pozabil zmeriti opremo, ker me je skoraj vrglo, ko je vodstvo takoj nato prevzel Vajdič. Česa vse človek ne doživi z leti!! Na večerji se je zmagovalec Herbst basal s pečenko, Vajdič je jedel kuhano govedino, Bode pa je odšel rekoč »tega sranja ne bom žrl«. Dragšič je hotel potem pojesti Bodejev obrok, a tega seveda nisem mogel dovoliti, saj se je odločil za LP. Zato je odšel iz šotora in se pridružil Horošilovu, ki je na klopci grizljal drugo polovico svojega germknedla. »Ooo, si si prišparal?« je zažvrgolel Dragšič. »Ja in imam tudi še pol preste«. Ker nisem hotel čakati, kaj se bo zgodilo, ko bo Dragšič izvedel, da sem Horošilovu kupil presto, njemu pa ne, sem jo pobrisal v hotel. S sadjevcem nalitim Slovencem pač ni pametno preveč razpravljati.